

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 202: Forslag til lov om statens uddannelsesstøtte. Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 5/4 95. Første behandling 18/4 95. Betænkning 9/5 95. Anden behandling 16/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Hans Peter Baadsgaard (S):**

Jeg synes, der er grund til her ved tredje behandling af SU-reformloven at udtrykke tilfredshed med, at det er lykkedes for en bred kreds af partier her i Folketinget at lave en SU-reform, der har skabt tilfredshed og glæde hos mange studerende. Ikke alle partier har fået alt, hvad de gerne ville, og ingen partier har måttet undlade at afstå fra nogle ønsker, men sådan er det jo, når der skal skabes et forlig.

Jeg synes, at vi inden for den økonomiske ramme, vi har haft til rådighed, må sige, at det er et godt resultat. Jeg synes, det er rart at konstatere, at også brugerne, altså de studerende, uddannelsesinstitutionerne og de, der skal administrere loven, har udtrykt tilfredshed med den. Der er væsentlige forenklinger i loven, og der er væsentlige forbedringer. Det synes jeg skal nævnes her ved tredje behandling.

Jeg er også glad for, at det lykkedes under anden behandling at løse det problem, som de studerende, der er født mellem den 1. april i år og den 1. januar næste år, var kommet i, nemlig at de var blevet afskåret fra at kunne gå på orlov med kontanthjælp og faktisk stod og ikke havde noget. Der var et hul dér, og jeg er glad for, at det lykkedes i allersidste fase også at løse problemet for dem.

Men der udestår fortsat et problem, nemlig løsning af ph.d.-studerendes problem. Det arbejdes der fortsat på, og det har været et ønske for Socialdemokratiet, at vi får løst det

problem, som er opstået ved, at de ph.d.-studerende er kommet over på SU. Vi forudsætter fortsat i Socialdemokratiet, at det problem vil blive løst, også inden SU-loven træder i kraft.

Men det undrer mig, at partier, som er med i forliget om SU-reformen, hvor også ph.d.-studerende indgår med et kapitel, nu agter at fremsætte lovforslag om de ph.d.-studerendes vilkår. Det er muligt, at jeg ikke har været her i Tinget så længe, at jeg helt forstår de forskellige måder at optræde på, men efter mine begreber er det nu sådan, at når man har lavet et forlig om en reform eller et lovforslag, så taler man sammen, hvis der er noget, man gerne vil have ændret. Det er da muligt, at KF og V og SF, som jeg forstår bl.a. står bag det initiativ om at fremsætte et beslutningsforslag, mener at kunne score nogle billige point på det her, men jeg synes, det er en lidt ejendommelig måde at gå frem på.

Og jeg forstår slet ikke, at V og K kan skrive i det beslutningsforslag, som er på vej, at problemet skal løses inden for de økonomiske rammer, der er i Undervisningsministeriet.

Uanset hvordan man vender og drejer det, så vil en løsning af det problem selvfølgelig skabe nogle udgifter. Det er jo ikke det, man er vant til at høre fra Venstre og De Konservative, når de udtaler sig om økonomi. Da er det jo den anden vej, vi skal gå angående de finanspolitiske vilkår.

Men jeg går ud fra, og jeg håber, at også undervisningsministeren kan bekræfte, at de ph.d.-studerendes vilkår og det problem, der er opstået dér, vil blive løst senest til ikrafttræden den 1. januar.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Som den foregående taler sagde, er det jo et godt forlig, vi har lavet, men der er et udestående problem, nemlig forskerstuderende. Oppositionen har længe bedt om forhandlinger om dette emne. Regeringen har ikke været i stand til det på grund af intern uenighed. Det har vi haft forståelse for; det kan være svært for en samarbejdsregering. Vi har givet regeringen meget god tid, meget lang snor til at finde sine egne ben.

Dette er stadig væk her ved folketingssamlings udgang ikke lykkedes, og derfor, som hr. Baadsgaard nævnte, har samtlige oppositionspartier indleveret et forslag, der vil præcisere, hvad der skal ske.